

Salvaxe, salvaxe

Direcció: Emilio Fonseca **Guió:** Emilio Fonseca, Xiana do Teixeiro **País:** Espanya
Durada: 86 min **Any:** 2024 **Gènere:** Documental experimental **Interpretació:**
Documental **Música:** Àngel Faraldo **Fotografia:** Emilio Fonseca **Distribuïdora:**
Xiana Do Teixeiro **Estrena a Espanya:** 21/03/2025
Apta per a tots els públics
Versió original en gallec i portuguès, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

‘Olores això?’ La càmera s'endinsa en les muntanyes gallegoportugueses, rastrejant imatges i absències del llop ibèric. Aquest assaig fílmic travessa una història relacional carregada de sotmetiment i extermini i s'enfronta a una història audiovisual feta d'imatges simulacre del natural salvatge. Sorgeix un antidocumental de naturalesa: llops que miren a càmera terroritzats i humans que udolen. Totes les criatures deixem rastres en aquest ball curós de rastrejadors rastrejats. (FilmAffinity)

CRÍTICA

Un antidocumental de natura que parteix de la mirada del llop ibèric

En temps de crisi climàtica i ecològica, el cineasta Emilio Fonseca Martín ens convida a endinsar-nos a les muntanyes de Galícia i el nord de Portugal amb el seu antidocumental de naturalesa. Aquest film, que va obtenir la Biznaga de Plata al Millor Documental al Festival de Màlaga 2024, rastreja les empremtes i absències del llop ibèric, i qüestiona la relació entre humans i no humans en un assaig fílmic que reinventa els codis de les pel·lícules de naturalesa.

Partir de la mirada del llop ibèric per desconstruir la mirada del «salvatge»

«Olores això?». Així comença **Salvaxe, salvaxe**, una pel·lícula que parteix de l'observació, que proposa un viatge sensorial pels paisatges del llop ibèric i la seva representació audiovisual. Fonseca explora una història de sotmetiment, extermini i mitologia popular, desconstruint la mirada del «salvatge» a la natura.

“Aquesta pel·lícula parteix de l'observació del llop. No volíem enregistrar imatges violentes. Vam provar diferents coses per apropar-nos als animals sense interferir en el seu hàbitat perquè en realitat gravar-los és una situació de setge. Així que vam fer servir les imatges dels científics i res més”, ha explicat el director sobre el seu treball, que busca denunciar l'assetjament que pateix el llop ibèric.

La pel·lícula s'emmarca en un context de crisi social i ecològica on, malgrat l'abundància d'evidències científiques i dades alarmants, una part significativa de la població mundial no prioritza el canvi climàtic com una de les seves preocupacions principals. Els interessos individuals, les dinàmiques de grup i una perspectiva a curt termini solen prevaler sobre l'atenció a un problema global els efectes del qual, per a molts, es perceben com a llunyans.

Salvaxe, salvaxe va passar en fase de projecte per **Cinema Pendent** de l'Alternativa, on va obtenir el Premi Antaviana. El 2024, va ser reconegut com a **millor documental al Festival de Màlaga**, on es va estrenar. El jurat va destacar l'habilitat de l'obra per «repensar la categoria del que és salvatge des d'aquesta apocalipsi climàtica», convidant l'espectador a «reeducar la seva capacitat de sorpresa, tendresa i consciència que som interespècie». El film, també va ser guardonat a la secció gallega del **Play-Doc**, on es va destacar la seva «capacitat de suggeriment a través d'un abordatge immersiu amb un inoblidable disseny sonor, on el que és tel·lúric, poètic, antropològic i polític convergeixen amb fluïdesa».

[...]

Alba Sueiro - contracultural.es